

fb

12520

his

160

TIENTAL BRIEVEN

BETREKKELIJK DE

REIS, AANKOMST EN VESTIGING

NAAR EN IN

NOORD-AMERIKA,

VAN EENIGE

LANDVERHUIZERS

VERTROKKEN UIT DE

GRIETENIJEN HET BILDT EN BARRADEEL

in Vriesland.

TE FRANEKER, bij
T. TELENGA,
1848.

Legaat

Mr. J. DIRKS.

S.T. Krap
La Fayette, Indiana - Het Bildt, Friesland

18

ROTTERDAM, den 31 Maart 1847.

Waarde Vader! Broeder en behuwd Zuster!

Door het verwijl hier ter plaatse, dacht mij goed UE. iets te schrijven, hoe wij hier zijn gekomen, omdat het niet is toegegaan zoo als wij ons hadden voorgesteld. Gij hebt ons dan zien afvaren en het laatste vaarwel toegewenkt. — Doch neen, wij zullen het eenvoudig vertellen zoo als het is toegegaan. Wij allen zijn hemoedigend en zonder het minste zeeziek te zijn, om half 5 uur te *Amsterdam* aangekomen, en vonden in den boot eenen vriend, met name K. W. Lijm, woonachtig te *Dockum*, welke ons vele diensten heeft bewezen, waarvoor wij onzen hartelijken dank aan zijn' persoon hebben betuigd en niet kunnen nalaten, ofschoon ik zulks niet behoefde te zeggen, dat, waar men ook gaat, overal edele karakters vindt, die der menschheid tot eer verstrekken. Vervolgens hebben wij passagie genomen met de nachtschuit van *Amsterdam* naar *Gouda*. Deze jaagschuit vaart af 's avonds om 8 uur van *Amsterdam* en komt 's morgens om 6 uur te *Gouda*, vóór het afvaren der boot op *Rotterdam*, zoodat wij den 27 om half 12 uur met de Stoomboot te *Rotterdam* aankwamen.

Wij zijn toen door de ondernemers, met name WAMBERSIE EN CROOSWIJK, opgenomen en naar het voor ons bestemde vaartuig *Emil*, kapitein PASSENTIEN, overgevoerd, zijnde eene Pruisische Brik, bemand met 72 koppen landverhuizers, geen groot, doch, zoo men zegt, snelvarend schip.

Bij het eerste gezigt van het schip, kwam hetzelfde ons niet heel bevallig voor, en op de vraag, welke S. J. OSINGA deed aan den kapitein, of wij ook banken in het schip bekwamen, zeide de kapitein, dat wij ons met onze kisten moesten behelpen, welke dan ook allen bij

ons blijven in het tusschendek; waarop OSINGA zich liet ontvallen, dat wij niet konden ingepakt worden als haringen in het vat, welk zeggen de kapitein zoo euvel opnam, dat hij direct aan OSINGA het schip ontzeide; voorwaar voor ons allen eenen treurigen toestand, en ik heb alle moeite aangewend, om deze zaak in orde te stellen bij den kapitein, doch te vergeefs.

Wij hebben het reispeld gestort, zijn bepaald den 1 April af te varen, en tegenwoordig druk bezig tot het aankopen van het benoodigd kookgereedschap en het in orde stellen onzer huishoudingen op reis. Wij koesteren nog dezelfde denkwijze over onze onderneming, vast geloovende, dat de hand des vlijtigen zal gezegend worden, als vlijt met verstand en oppassendheid vereenigd is en blijft. Dit is de eenwige orde waaraan wij onderworpen zijn. En nu nogmaals allen vaartwel!

Wij zijn en blijven uwe Kinderen en Broederen en vrienden en bekenden. De Hemel zij met u,

S. T. KRAP.

LAFAYETTE, 50 Augustus 1847.

Hooggeachte Vader, Broeder en Behuwdzuster!

Gij zult weten door eenen brief van J. Jonk, dat wij in goeden welstand over zee zijn gekomen, hij zal misschien niet heel roemruchtig over onzen zeereis hebben geschreven, nu, dat kunnen wij ook niet, te verhuizen om het plezierig overtogtje, dit zullen wij wel niemand kunnen aanraden, en dit wordt duidelijk, als men bedenkt, in het best van den tijd daar 82 dagen in een tusschendek te zitten, waar het veeltijds bij dag zoo duister was, dat men elkander schemerend kon zien, daarbij slecht water te drinken en te weinig kookplaats op de combuis, zoodat er nog al eens slag werd gele-

verd voor de combuls, wie het eerst recht had te koken, dit kwam door dat de laatsten wel eens voortbij raakten, en wat nog het ergste van allen was, onze proviand liep ten einde, zoodat wij de laatste 14 dagen niet meer hadden als droog scheepshrood; doch hetwelk eenigzins door onzen kapitein werd vergoed, want hiervan kon men nog gemeen gezouten spek koopen voor 45 cents de 5 ons en beste garst voor $42\frac{1}{2}$ cents de kop, waaraan dan nog veel geld werd besteed, maar beter duur als niet te krijgen. Ik heb nog al een en ander van onze reis aangeteekend, en wil daarvan wat in mijn oog het voornaamste is, wat aanstippen.

Wij zijn dan den 2 April op stroom gehaald, hadden van *Rotterdam* tot *Helvoetsluis* een sterfsgeval te betreuren, namelijk een kindje van de Gelderschen, hetwelk te *Helvoetsluis* is ter aarde besteld. Den 11den zijn wij *Helvoetsluis* uitgezeild met zuidoosten wind, geraakten spoedig zoo na onder de Zeeuwsche kust, dat wij gedrongen wierden te ankeren, den 13den hadden wij noorden wind, zetten de zeilen bij en nu staken wij het ruime sop in; vroeger was men bezorgd, dat het niet vorderde, maar nu kwam eene andere plaag opdagen, namelijk de zeeziekte, en eenigen verklaarden hieraan zeker te moeten sterven, doch dit liep beter uit; want wij hebben, sedert wij *Helvoet* zijn uitgevaren, geen een verloren, hoewel ik vast geloof, dat de 100 pond vleesch, die wij aan boord bragten, bij de aankomst wel 20 verminderd waren, een zeker bewijs, dat wij geen regte zeelieden waren. 's Avonds verzochten wij aan de matrozen ons wel te willen zeggen, als wij in het kanaal kwamen, waaraan zij den 14den 's morgens om 5 uur voldeden en was het: *hie doar, kom oet, oalmaal sloapen, wi zient in 't knaal!* Spoedig verlieten wij onze kooijen, om te zien, welk gezigt dit opleverde. Aan beide kanten waren vuurbakens. Wij

zeilden langs de Engelsche kust en dit gaf bij het aanbreeken der dag een aardig gezigt op de krijtbergen, omtrent gelijk het land, zooals soms het geval is, sterk uitdampst in het voorjaar; deze bergen staan soms zoo steil, niet minder als gebouwen welke men op het land ziet staan, een zeker bewijs van hunne vastheid en hardheid. / Van den 17 op den 18 hadden wij eene noodlottigen nacht van wege het stormachtige weder, al wat niet was vastgenageld of gebonden, rolde onophoudelijk in het tusschendeek heen en weder, en wij zelven hadden soms werk om in onze kooijen te blijven liggen; 's morgens tien uur bedaarde de storm, hoewel nog aanhoudende zeeën over ons schip heen rolden, waarlijk een vreemd gezigt voor iemand, die zulks nimmer heeft gezien, want in mijn oog hadden de hoogste toppen der golven en de laagten zeker een verschil van wel 40 of 50 voeten, en dan kunt gij u wel voorstellen het klimmen en dalen van een vaartuig op zulke golven. Hierop kregen wij mooi weer en dit veroorzaakte, dat bijkans allen van de zeeziekte wierden verlost; wij kwamen nu en dan een schip te zien, hetwelk nog al wat gezelligheid geeft aan zulk een reisje; visschen ziet men hier weinig, maar aardig is bij nacht te zien het zeevuur, hetwelk onophoudelijk sparkt met de beweging van het water. | Den 28 Mei kwamen twee schepen heel nabij ons, zoodat de Kapiteins elkander vraagden waar vandaan en waarop zij gedestineerd waren, onze medgezel, zijnde een Engelsche schoenjer, was bestemd op *Nieuw-foundland* en verliet ons dus spoedig; het andere, eene driemaster, met landverhuizers, welke onzen koers volgde. Van den 5 tot den 12 Junij hadden wij meest oost en zuidoosten wind met goede koelte, zoodat dit voor ons, omdat wij vorderden, genoegelijke dagen waren. Den 15 's namiddags trof ons eene bui waaruit het onderscheidene slagen donderde. 's Avonds wierd het heviger vergezeld, met

harden wind, totdat om 12 uur ons eene hui trof, welke met hevigheid boven ons losbarste, met 5 a 6 bliksem-slagen, welke zoo nabij waren, dat allen wel het schip hadden kunnen treffen; want op den bliksem volgden ook de knetterende donderslagen, zoodat het schip dreunde. Ik hield mij in het tusschendeck, waar de stuurman ons kwam bezoeken, met de uitroep: »o God! o God! welk een weder, het vuur valt uit de lucht bij ons schip in het water, menschen wees waakzaam!" Dit vrienden, was voor ons eenen angstigen nacht, doch God zij gedankt, het weder dreef voorbij, zonder ons schip beschadigd te hebben. Den volgenden dag zeide ons de stuurman, dat wij niet meer dan 70 uren van de kust van *Amerika* waren. Wij zien hier gedurig de vliegende visch boven water, hunne vlugt is niet ver, in mijn oog van 8 tot 15 voeten, men zegt dat deze vlugt meest komt van andere visschen, welke jagt op hen maken. Den 27 was voor ons een dag van vreugde, onverwachts kwam eene lootsboot opdagen, waarvan onze Kapitein dan ook eenen loots opnam. Den 30 's morgens met het dagen, weërgalmde het: land, land! eene blijde tijding, doch door tegenwind kwamen wij niet vroeger als 's avonds 7 uur voor anker, hadden *Nieuw-york* op een half uur afstand voor ons uit. Hier, op den Hudsons-stroom, hadden wij een mooi gezigt op de groene wallen, welke met houten huizen en tusschen beiden met regtopgaande boomen prijkten. Wij kregen spoedig twee sloepen aan boord met manschappen, welke het getal en de welstand van ons opnamen. Des anderen morgens voer onze Kapitein van boord en kwam des avonds 4 uur terug met eene stoomboot, welke ons kwam afhalen en tot *Nieuw-york* bragt.

Met den kapitein dezer boot handelden wij voor de geheele reis voor f 25,00 de persoon, tot *Lafayette*. Dit scheen ons voordeelig te zijn, doch kwam ons na-

derhand duur te staan; want in plaats voor den spoorweg gehandeld te hebben, zoo wij meenden, was het voor de kanaalhoot, waarop wij 12 dagen hebben doorgebracht van *Albany* tot *Buffeloo*, hetwelk ons veel koste aan proviand. Wij wierden dan nog dienzelfden avond te *Nieuw-york* overgescheept op eene hoot, welke, naar men zeide, 500 voet lang was, had 4 verdiepingen, was van voren voorzien met paardestallen en bergschuurtjes en achter met logementen en den geheelen nacht door was er zooveel drukte op, als op eene behoorlijke Europese dorpskermis; ook werd er dezen nacht op deze hoot aan onderscheidenen werkelijk de beurzen gesneden en er uitgenomen, wat er in was. — De vaart op de Hudsonsrivier is druk. Zoo goed ik zien kon, is de grond langs deze rivier bergachtig en tot aan het water met boomen bezet. Wij zagen soms hooten, die nog een deel grooter waren, als waarop wij voeren. Bij de overscheping te *Albany* op de kanaalhoot tot *Buffeloo*, hadden wij den tijd, eens goed om ons heen te zien. Deze hoot zal ons zeker meer dan 400 voet omhoog gebracht hebben, en het was dus een aanhoudend schutten. Hier was de grond, gelijk gij zult denken, bergachtig en steenig; doch de vruchten, welke hierop groeiden, bevielen mij nog wel, in evenredigheid van den grond. Door deze bergachtigheid van den grond, voeren wij dan ook soms door eene gemaakte houten bak, zoodat de rivier onder die bak door zijnen stroom had, en op andere plaatsen reed de spoortrein dwars onder ons langs, waar wij met de hoot voeren. Soms was het kanaal uren gaans geheel uit steen uitgehouwen, zoodat wij ons verwonderden, hoe het mogelijk was, een kanaal te formeeren, waar de grond niet dan steen was en dan soms uit bergen, die meer dan 50 voeten boven de watervlakte van het kanaal stonden. De appel- en perzikboomen hingen hier meestal vol,

ik ben bij onderscheidene appelboomen geweest, doch herken geen der Europese soorten. De kersen dragen overvloedig, doch zijn veel kleiner; bessenboomen ziet men meest aan heggen in de tuinen staan en worden geheel niet gesnoeid, zij zouden anders, mijns inziens, hier goeden afstek vinden, als men ze had zoo als bij u, doch het kweeken er van wordt moeilijk door de menigte ganzen, eenden en hoenderen, welke iedereen aanzet en houdt, en ieder moet hier zijn' eigen tuin beschutten. Wat de soort aangaat, geloof ik dat het meest goede trosbessen zijn, als ook goede soort van zwarten.

Te *Buffeloo* aangekomen zijnde, was het even als vroeger; wij waren omringd van menschen, welke ons wilden teregt helpen en vooral van logementhouders, welke ons gaarne wilden opnemen, doch ieder zij geraden, hieraan geen gehoor te geven; want dit is om het geld, hoewel men anders eene goede bediening geniet, maar noodzakelijk is het, eerst over hetgeen men wil genieten, te akkordeeren.

Wij meesten nu tot *Toliedo*. Dit legden wij af met de stoomboot langs het meer *Lake Erie* in den tijd van 4 dagen. Hier viel voor ons niet veel te zien, als soms de wallen, en deze waren meest met boomen bezet. Te *Toliedo* aangekomen zijnde, vertelde men ons, dat in het kanaal tot *Lafayette* eene sluis was gebroken, en men de eerste 4 dagen niet kon passeeren, hetwelk veroorzaakte, dat G. R. WASSENAAR, A. T. HALMA en W. S. OSINGA, door aanbod van een goed daghuur, hier zijn gebleven, en wij hebben door dat er geene kanaalboot van het kantoor, waarop wij waren geadresseerd, aanwezig was, eenen namiddag met onze goederen aan den weg gestaan, doch zijn des avonds ingescheept en terstond weggevaren, zoodat wij den 21 Julij 's avonds 8 uur te *Lafayette* aankwamen. Op deze laatste roete zagen wij juist niet veel bijzonders. De grond is hier

vlakker en de vruchten, welke hier groeiden, waren beter dan die wij vroeger hadden gezien, doch langs het kanaal minder ontgonnen. Wij moesten dadelijk bij de aankomst de boot verlaten, want deze voer verder, en zagen dus aanstonds naar inkwartiering, hetwelk wij spoedig gerceed hadden, dien nacht voor één dollar. Des anderen morgens zochten wij met onzen brief BEUKMA op, zijnde timmerman in de stad, en deze huurde dien dag een huis voor ons, waar wij met ons drie gezinnen in konden wonen, voor 8 dollars per maand, hetwelk wij nog dien zelfden avond betrokken.

Hier begint een nieuw tijdvak van ons leven en wij wenschen, dat wij over dit tijdvak elkander nog menigmaal zullen kunnen schrijven en elkander door tijd en omstandigheden nader met dit land bekend maken.

Wij moesten dan op nieuw onze huisgeraden aanschaffen, deze zijn hier niet veel, doch, daar menschenhanden aan werken, duur. Nu moet ik u zeggen, dat de meeste houten huizen, hoewel er veele steenen in aanbouw zijn, noch vuur noch bedsteden hebben, dus het eerste was eene kookkagchel met gerijfelikheden, potten, pannen, ketels, enz.,) deze kosten nieuw 20 à 30 dollars, doch zijn bijzonder wel ingerigt, zoowel tot hakken als tot koken, 1 ledikant 5 dollars, 1 tafel 5 dollars, 6 geheel van hout gemaakte stoelen 4 dollars; ziedaar het voornaamste eener Amerikaansche huishouding. Dan ontbreekt nog de vrouwen-stoel, deze heeft rollen als eene wieg, waarop men de vrouwtjes ziet zitten roeijen en meteen hunne pijp rooken, want dat doen hier de vrouwen meer dan de mannen. Goud en zilver ziet men hier weinig dragen, dan vingerringen en doekspelden, en de vrouwen zijn gekleed met eene japon over de onderkleëren. Ons werd spoedig eene koe te koop aangeboden, een beest tusschen beiden, welke ik kocht voor 10 dollars en welke 's daags 4 half kan geeft; de weiding heeft men om niet en meer

dan 300 beesten gaan zoo uit *Lafajette* en zoeken hun voedsel uit de bosschen. Varkens zoeken ook zelfs hun voedsel en loopen bij menigten aan den weg, ze zijn meest allemaal zwart en zwartbont en werpen hunne jongen dikwijls in de bosschen. Ook in *Lafajette* is eene slagerij, waarin, naar men ons zegt, verleden winter meer dan 20,000 zijn afgemaakt. Vet gedroogd spek koopt men hier voor 6 cts en in den herfst het nat spek voor $2\frac{1}{2}$ cts. Wij koopen thans best koe- en schaapenvleesch voor 3 cts 't pond (Am. cts). In de aardappelen bemerkt men geene ziekte, zij zijn gedeeltelijk rood, groot van stuk en goed van smaak, de bushel (*) kost thans 25 cts; zij worden hier in rijen gebouwd van 3 voet tusschenruimte, welke ruimte met den ploeg wordt schoon gehouden, even als ook het Turksch koren. Drie van ons, namelijk: J. BOLMAN, J. DE JONG en JELLE DE BILDT zijn bij den schoonzoon van BEUKMA op het tichelwerk aan den arbeid en verdienen 's maands 12 dollars, daar hebben wij BAUKJE ook verhuurd 's maands voor 2 dollars, dat is 60 gulden 's jaars, doch naderhand konden wij meer bedingen; zij heeft het er gemakkelijk en goed naar haren zin. Diensthoden welke wasschen en koken, verdienen meest van 5 tot 7 dollars 's maands, dat is van 150 tot 200 gulden in het jaar, die los werken 6, 7 en 8 schellingen daags. Timmerlieden en witwerkers wat meer. In één woord, voor iemand die werken kan en wil, is hier ruim brood te verdienen. De groenmarkt is hier niet veel en alles moet met wagens aangevoerd worden. Ik mis hier vele Europese groenten, doch er zijn er ook, die daar niet zijn. Het ergste onkruid is hier porstlein en mostaardzaad, ook zijn hier de melden menigvuldig en de koningskaarzen en doornappels groeijen bij menigten aan den weg. | In de tuinen staan de vruchten meest in het onkruid, doch de arbeid

(*) Ongeveer $\frac{3}{4}$ Nederl. Mud.

is duur, kon men een' man voor 12 stuivers 's daags bekomen, misschien was het zoo niet; doch over 't geheel missen wij die orde en zindelijkheid, waaraan wij zoo gewoon waren. De oudste zoon van BEUKMA, JAN, woont op de plaats, 7 mijlen van *Lafayette*, WILLEM is timmerman in de stad, CORNELIS woont 5 mijlen buiten de stad bij zijnen vader, zij hebben daar 16 akres land (*) en zijne dochter is getrouwd met den tichelbaas AARKENS, vroeger vermeld. *Lafayette* ligt in een dal, is ruim in omvang doch open bebouwd en vele, ik zou zeggen meer dan 50, huizen zijn in aanbouw. Het heeft ten noordwesten het kanaal en de Wabas-rivier en ten oosten is het bergachtig. Van deze bergen geeft het een mooi gezigt op de stad neder, men kan zoo in eens alles overzien. De Amerikanen zijn vlug en meest vrolijk van aard, niet karig noch diefachtig, want velen slapen, als ook wij, met ongeslotene deuren, eene menigte goederen laat men buiten en zelden hoort men van diefstal; maar tweemaal zooveel te nemen, als waarvoor men anders vooruit gehandeld zou hebben, dit schamen zij zich niet. Zoo goed ik weet, zijn hier 8 kerken, in de meesten waarvan Zondags tweemaal wordt geleerd, ook ziet men 's Zondags de winkels gesloten en bijkans geene menschen op straat. Ook zijn hier verscheidene scholen. Doctors zijn hier ook wel en evenwel zegt men ons, dat het medecineeren hier bitter duur werk is. Gaarne zouden wij in de eerste plaats hier eenen Predikant en Doctor wenschen te hebben om de spraak, want dit valt moeilijk, doch wat men ook minder bij landgenooten omgaat, wat het spoediger leert. Men werkt hier alles zooveel mogelijk door machines, om handenarbeid te ontkomen, veel door water, stoom en paarden en ossen, eenen windmolen heb ik nog niet ge-

(*) De Akre is 40 vierkante roeden 46 vierkante ellen.

zien, en evenmin hier veldwachters, deurwaarders of komiezen hooren noemen. Ieder bakt, stookt, brouwt, koopt en verkoopt hier zonder patent en J. BOLMAN zegt: »alles vrij, wij zijn in *Amerika!*» en dit zeggen verwondert ons niet, want hij redt zich heel goed met zijne 3 kinderen en is bijzonder gezond. JELLE zal de eerste zijn, welke zich kan redden met de Engelsche taal en dient bij ons al menigmaal voor tolk. FRANS is nog zwak en heeft de loop. Overigens zijn wij allen gezond en ook W. JONK, doch zijn allen de een meer de ander minder, gekweld geweest met eenen vurigen uitslag, doch men zegt ons, dat dit het lot is van iederen landverhuizer.

En hiermede eindigen wij dezen brief, doch zijn, zoo als gij zult denken, met onze gesprekken nog dagelijks met u zoo als gij bij ons zult zijn, en deze vriendschap wordt niet gescheiden dan door den dood, wat zeg ik, neen, dan zal, zoo wij hopen, de vriendschap eerst regt levendig worden door eens te zijn in Christus en zullen wij als broederen zamen wonen.

Wij danken nogmaals de vrienden voor het goede bij onzen aftogt genoten, en de zegewenschen aan ons gedaan, blijven ons eene dierbare herinnering.

Na het compliment aan vrienden en bekenden, noem ik mij na minzame groete, Uw Zoon en Broeder,
S. T. KRAP.

LAFAYETTE, 6 October 1847.

Hooggeachte Vader!

De goede gelegenheid lokte ons uit u weder eenige letteren toe te zenden. De nieuwspapieren melden ons van oproerigheden in *Holland*. Wanneer gij u met uwe goederen niet meer veilig acht, zou ik oordeelen, dat het beter ware, dat gij tot ons overkwaamt, want gij

zult nog al wat kunnen overhouden, om zich hier zoo niet meer, dan toch eene goede broodwinning aan te schaffen. Goed ontgonnen land is hier te koop voor 12 a 15 dollars de akker. Men ploegt het land en als dit gedaan is, gleust men het, zooals ik zeide in de vorige brief, om de 5 voet en legt in de gleus of voor om de 2 voet 3 à 4 korrels koren. Men bezaait alzoo met $\frac{1}{2}$ hushel 8 a 10 akkers, stopt het onder en houdt het schoon met de ploeg. Nu verkoopt men zulk koren thans voor 8 à 10 dollars per akker op het veld. Zoo doende zou in twee jaar het land goed terug zijn; want 1 man kan zoo 20 akkers bebouwen. Dit is Turksch koren bouwen, doch als men groenten bouwt, geeft het eene andere uitkomst. CORNELIS BEUKMA heeft mij gezegd, dat hij dezen zomer 60 dollars uit zijnen tuin gemaakt had, en deze zal, naar mijne gissing, $\frac{1}{2}$ laat hem $\frac{2}{3}$ akker groot zijn, ik wil dit laatste echter voor geenen regel gehouden hebben. Wat de eigenlijke ophrengst van onderscheidene vruchten is, weet ik nog niet goed en denk u dat bij nader gelegenheid te melden. — Het weder is hier warmer en de lucht drooger dan bij u en ieder die bang is voor den bliksem, zou ik aanraden niet in *Amerika* te komen; want dit doet het nog dagelijks, maar het is niet onaangenaam. Ieder loopt hier nog in de ligte zomerkleeren, en dit is bij de Amerikanen in het bloote hemd. — De grond is goed en zelfs op eenen heuvel in de stad, waar gegraven wierd voor bouwning van een huis, heb ik 5 a 4 voet zwarte aarde gezien, hoewel de grond anders steenig was. Men zegt ons, dat de vruchten niet zoo zwaar zijn als vroeger, waarvan aanhoudende droogte oorzaak, echter zal dit goede kwaliteit geven.

Den 27 September zijn de heeren BEUKMA en LEENDERT KINGMA hier aangekomen. KINGMA kwam mij spoedig opzoeken en heeft gedurende zijn verblijf hier, dagelijks

bij ons geweest. Wij hebben onderscheiden reisjes met elkander gedaan en wederzijdsch ons genoeg hierin betuigd. Ons gesprek liep ook menigmaal, zooals gij zult denken, over onzen reis en afgt, en KINCMA verklaarde genoeg te hebben aan zulke vriendschap, als ons werd bewezen. Hij verheugt zich hier te zijn en wenscht dat nog velen zullen komen met goede handen, en vooral de zulken, die wat bezitten, want ontginning is hier vooruitgang.

Het huis, waarover ik heb geschreven, hebben wij voor 5 maanden gehuurd van diegenen, die het thans bewoonde en zullen het op het volgend jaar met de 8 akkers land van de eigenaars moeten huren en dit zal wel gaan, zegt BEUKMA en ik denk ook zoo, want de een staat den ander zoo niet in den weg als in *Holland*, er is land genoeg.

Dit acht ik in dezen stond genoeg en noem mij uw Zoon,

S. T. KRAP.

TOLIEDO, den 16 Augustus 1847.

Geachte Broeder en Vriend!

Wij zijn vertrokken van *Rotterdam* den 2 April naar *Helvoetsluis* en hebben den 11 April de laatste *Hollandsche* plaats vaarwel gezegd. Wij zeilden door het kanaal, dat *Engeland* en *Frankrijk* van elkander scheidt, hetwelk een schoon gezicht opleverde; doch tusschende was het gezicht zoo schoon niet, daar er bijkans niet een van de zeeziekte verschoond bleef dan ik.

Dat wij veel storm en tegenwind gehad hebben, kunt gij wel denken uit de langdurigheid onzer reis, daar wij 82 dagen op zee zijn geweest; en daardoor veel gebrek hebben geleden. En hoe zonderling — een schip, dat met ons van *Helvoetsluis* tegelijk in zee is gegaan, heeft de reis in 36 dagen gedaan. Nu kunt gij eens

Krap, S.T.
Lafayette, Indiana - Het Bildt, Friesland
S.T. Krap to relatives
Rotterdam, March 1847

Esteemed Father! Brother and Sister-in-law!

Because of my stay in this place, I considered it to be advisable to write to you and inform you how it came about that we arrived here, because the course of events did not happen as we had anticipated. You saw us sail away and gave us a last and fond farewell. However, we will simply tell you how matters developed. We were all encouraged, and without experiencing any seasickness we arrived at Amsterdam at 5 o'clock, and encountered a friend, named K.W. Lijm, who lived in Dockum. This man provided many services and kindnesses for us, for which we expressed our hearty thanks to him personally. Even although it isn't necessary for me to say so, I do want to say that wherever one goes, one finds noble characters who reflect well on humankind. We then took passage on a night boat which took us from Amsterdam to Gouda. This tow-boat leaves Amsterdam at 8 o'clock in the evening and arrives at Gouda at 6 o'clock in the morning. By way of a boat we arrived at Rotterdam on the 27th at 11:30.

We were then taken in hand by the owners, name Wambersie and Crosswijk, and taken to the appointed vessel, *Emil*, whose captain was Passentein, a Prussian ship, with a crew of 72 men. The ship was not large but it was, so they said, a fast moving ship.

Our first impression of the ship was not at all favorable. In response to the question with which S.J.Osinga confronted the Captain as to the assignment of berths for us, the captain replied that our chests, our trunks would have to serve us and that we would have to manage for ourselves. These trunks would remain with us in the steerage. At this point Osinga replied that we could not be packed together as herring in a vat. The Captain took great offense at this and denied Osinga admittance to the ship. Truly, this was a very sad situation for us. I used every means available to me to rectify this matter with the captain, but in vain.

We paid our passage fee and were scheduled to leave on April 1. At present I am busy with purchasing cooking utensils and making other necessary arrangements. We still

maintain the same outlook about our undertaking, firmly believing that the hand of the industrious will be blessed, when industry with and understanding is properly blended and remains so. This is the eternal order under which we must live. Now, once again, farewell!

We are and remain your children and Brothers and friends and acquaintances. May Heaven be with you,

S.T. Krap

Layfayette, August 30, 1847

Highly Esteemed Father, Brother and Sister-in-law.

Doubtless you know by way of a letter sent to you by J. Jonk that we crossed the ocean in good health. I assume that he did not speak of our trip across the ocean in glowing terms. Now, we can't do that either. We could never recommend an undertaking of an emigrant as a pleasure trip, especially when one considers the fact that most of the 82 days were spent in the steerage of the ship, where as we sat from day to day it was so dark that we were able to see each other but dimly. Also, the water which we drank was of poor quality and there was insufficient room for cooking in the cooking facility, so that blows were sometimes struck in settling the matter of who was to have first access to the cooking area. And so at times the last ones would be passed by. What made matters even worse was the fact that our provisions were exhausted so that the last 14 days we ate primarily dry biscuits. However, it was possible to supplement this, for we were able to purchase, from the captain, ordinary salted bacon (pork) for 45 cents for 5 ounces and the best or lest rancid for 42.5 cents per head. This cost us a great deal of money, however it was preferable to buy expensively than to have nothing. I have recounted a few of our experiences which we encountered on our trip and now I want to touch lightly on what I consider to be the most important.

On April 2 we were taken up stream and between Rotterdam and Helvoetsluis we were grieved because of a death among the passengers, a child of the Gelderschen family. This child was committed to the earth at Helvoetsluis. On the 11th we sailed from

Helvoetsluis, carried along by a south wind and so before very long we reached the coast of Zeeland where we were forced to cast our anchor. On the 15th there was a north wind and we set our sails and moved out into the open sea. Early on we were concerned about progress, but now another plague beset us, namely seasickness. Some declared that they would die because of the illness, but that didn't take place. We didn't lose anyone through death since we left Helvoetsluis. However, I am quite certain that for every 100 pounds of flesh which we brought on board, each one was diminished by 20 pounds. This was clear evidence that we were not regular sailors. That evening we made a request to the sailors that they notify us at the time that we entered the Channel, and they complied with this request when on the morning of the 14th, at 5 o'clock they shouted to us, "Hey there, all you sleepers, we are in the Channel." Speedily we left our berths in order to take a look. And what a sight it was! On both sides there were beacon-lights. We sailed along the English coast and as the day dawned the chalk hills (doubtless he is referring to the white cliffs of Dover) presented a beautiful sight for us, almost like the land which seems to evaporate in the spring of the year. These hills seem to stand so steep, much like the buildings which one sees standing on the land, a sure evidence of their stability and hardness. The night of the 17th was a frightening experience because of the stormy weather. Everything that had not been nailed down or tied down rolled back and forth unceasingly in the steerage. It was difficult for us to remain in our berths without being tossed out. In the morning at about 10 o'clock the storm quieted down. Even so waves continued to roll over the ship. This was a very strange sight for someone who had never seen such a sight. In my judgement the difference between the highest waves and the deepest troughs was a matter of 40 to 50 feet. Imagine for a moment a ship climbing such waves and descending into such troughs. We then, after this storm encountered nice weather and almost everybody was delivered from his seasickness. From time to time we would see another ship and this gave one a feeling of camaraderie. We rarely saw any fish. To see the sparkle of the moon on the water at night, in as much as the water is in constant motion, is a beautiful sight. On the 28th of May two ships came very close to our ship; so close in fact that the captains could ask each other from where they had come and where they were going. The one was an English schooner and was bound for Newfoundland and soon left us and was on its way. The second was a three-

master, and the passengers were immigrants and followed the same course that we were taking. From the third to the 12th we encountered, for the most part, wind from the east and the southeast. This was good for us because we were able to make good progress and the days were pleasant. In the afternoon of the 15th we were struck by a thunderstorm and there were several thunder claps. That evening the thunderstorm was followed by a very strong wind. At about 12 o'clock, at midnight a violent thunderstorm came upon us, and there were 5 or 6 lightning bolts which came so near to the ship that anyone of these could readily have struck the ship. After the lightning there followed violent thunder so that the ship groaned. I remained in the steerage where the coxswain of the ship came to visit us and exclaimed, "O God, O God, what violent weather, the fire falls out of the sky alongside our ship and into the water, people be alert!" This, my friends was a very anxious night for us, but thanks be to God, the weather moved on without inflicting damage on our ship. The following morning the coxswain told us that we were about 70 hours from the coast of America. At this time we frequently see flying fish above the water. Their flight is not for any great distance, possibly 8 to 15 feet. We were told that this flight is occasioned by other fish, and thus an attempt to escape from these predators. The 27th was a day of joy. Unexpectedly a boat appeared, a "lootsboat" and the captain accepted a "loots" from the other boat. On the 50th day the cry echoed on our boat "land, land!", happy tidings indeed. However a contrary wind delayed us and it was not until 7 p.m. that the anchor was let down and we could see New York about a half hour away. Here, on the Hudson river we had a beautiful view of the green coasts which were adorned with straight trees and wooden houses. Two sloops came alongside our vessel and men boarded our ship who took note of the number and the well-being of the passengers on board. The following morning our Captain left the boat and returned at 4 p.m. with a steamboat and we were transported to this boat and taken to New York.

With the Captain of the boat we agreed that the cost of our entire trip per person, to Lafayette, was to be set at 25 gilden per person. This appeared to be advantageous to us, however later it became evident that this was going to prove very expensive for us, because instead of negotiating for the railroad passage, as we assumed, it was for the canal-boat on which we were for 12 days. This boat brought us from Albany to Buffalo and cost us a

great deal for provisions. That same evening we were transported to a boat in New York, which we were told was 300 feet long and had 4 stories. The front of the ship was equipped for horse stalls and in the back of the ship was a hotel (I assume he means a restaurant H.D.M.) where there was a lot of activity throughout the night, something like a European carnival. And also during the night the purses of several were actually cut open and what was in these purses was taken. The traffic on the Hudson river is busy. To the extent that I was able to see the ground along the river is hilly, and there are trees to the bank of the river. Sometimes we saw boats that were even larger than the one on which we were traveling. We were transferred to a canalboat at Albany which took us to Buffalo. During this part of the trip we had a good opportunity to view the surroundings. This boat raised us more than 400 feet and we passed through several locks. (I believe that this is what he is attempting to say H.D.M.). Here the ground was hilly and stony but the crops which grew here were better than I anticipated. Because of the hilly nature of the area we at times sailed through a man made wooden trough, so that the river under the trough had its own river bed and at other places the railroad crossed directly under the place (trough where we were sailing). Sometimes the canal was cut out of stone so that it moves one to wonder how it is possible to construct a canal where the ground is nothing but stone and where banks stood 50 feet higher than the water level on which we were traveling. The apple and peach trees were heavily laden with fruit. I have been to view several apple trees but I don't recall seeing any of the European variety. The cherries, while abundant, are smaller. Current bushes are to be found along hedges in gardens and are not pruned. It is my judgement that if they were pruned they would be very productive, that is, if followed our way of caring for them. However, this would be difficult because of the large number of geese, ducks, and dogs which people maintain here. Also, each person is responsible for fencing in his own garden. I believe that the best kind of produce is the clusters of grapes, especially the black variety.

When we arrived at Buffalo the circumstances were much the same as at other places. We were surrounded by people who were eager to help us, especially the hotel-keepers who were eager to take us in. However, everybody had been advised to ignore these people, because these people are interested in your money. Even although a person would enjoy good accommodations it is necessary first of all to bargain about that which one desires to

enjoy.

From Buffalo we moved on to Toledo. This part of our journey we completed in 4 days by way of a steamboat across Lake Erie. Here there was very little to see, except the coast which was covered with trees. When we arrived at Toledo, we were told that a lock in the canal was broken and we would be delayed for a period of 4 days. This made it necessary for G.R. Wassenaar, A.T. Halma and W.S. Osinga, when promised a days wages remained here. And we because there was no canalboat, to which we had been assigned, stood, with our goods, an entire afternoon waiting. However, that evening we embarked and immediately took off so that on July 21, at 8 p.m. we arrived at Lafayette. On this last part of our journey we saw very little of consequence. The ground here at Lafayette is flatter and the produce which grows here is better than we had previously seen. We were instructed to leave the boat immediately, because it was scheduled to move on farther, and thus we looked for lodging immediately. This we were speedily able to do at the rate of 1 dollar for the night. The following morning we sought out, with our letter, Mr. Beukma, who was a carpenter in the town, and he rented a house for us where we with our three families were able to live for 8 dollars per month. We took possession of this because that same evening.

Here we begin a new period in our life and it is our hope that about this period in our lives we will be able to write to you frequently as we throughout time and various circumstances become more familiar with the land we live in.

It became necessary for us first of all to purchase home furnishings. Here, these are not expensive in themselves, but because of human labor, they become expensive. Most of the houses are wooden houses although some stone houses are under construction. There are no heating facilities, nor are there cupboard beds, so the first things we had to go out and purchase were a cookstove and other necessities such as pots and pans and kettles etc. New these cost 20 to 30 dollars but is particularly well equipped for both cooking and baking, one (couch?).... is 5 dollars, one table is 5 dollars, six chairs made completely of wood are 4 dollars. So--there you have the primary needs for an American household. Still missing is the stool for women, which has rollers like a crib on which one sees the women working with their hands and smoking their pipes which men do more here than men (there must have been very glamorous women H.D.M.). Gold and silver is worn here very sparingly. They

do wear rings on their fingers and they also wear brooches and the women are dressed with a gown over their undergarments. We soon were able to buy a cow which daily produces half a can of milk. I purchased this cow for \$10.00. The grazing is free and more than 300 animals go out from Lafayette every is search for their food in the forests. Hogs similarly find their own food and are often seen along the road. The hogs are mostly black or mottled and often give birth to their young out in the forests. Also in Lafayette there is a slaughterhouse in which, so they say, 20,000 hogs were slaughtered. Fat and dried pork can be purchased for 6 cents. We are able to buy good cow and sheep meat (beef and mutton) for 3 cents a pound (American cents). In the potatoes we don't notice any disease; they are mostly red, large in size, and excellent in taste. These can be purchased for about 2.5 cents per bushel. Potatoes are planted in rows which are about three feet apart which gives room for the cultivator (plow) to keep down the weeds even as is done with the Turkish corn. Three of us, namely J. Bolman, J. De Jong and Jelle de Bildt are employed by the son-in-law of Beukma at a tile factory and we earn \$12.00 per month. We also hired out Baukje for \$2.00, that is 60 gilden per year, however, later she can earn more. She has an easy task and is very pleased to be where she is. Servants who wash and cook earn between 5 and 7 dollars per month, that is 150 to 200 gilden per year. Those who work by the day earn 6,7,8 schillings per day. Carpenters and white-washers earn a bit more. In a word, for someone who is willing to work and can work there is ample opportunity to earn his bread and to do well. The produce cultivation is very limited here and everything must be brought in by wagon. I miss the many European vegetables here, however there are some here which are not to be found in Europe. Weeds are also a problem and the most common are mustard, mullein, and thistles which grow by the wayside. In the gardens the produce for the most part grows in the midst of the weeds, however, labor is expensive. If it were possible to hire a man for 12 pennies (stuivers) a day it would perhaps be different, but we miss the orderliness and the tidiness to which we are accustomed. The oldest son of Beukma, John lives on a place 7 miles from Lafayette; Willem, the carpenter lives in the town; Cornelis lives 3 miles out of town, with his father. They own 16 acres of land and his daughter is married to Aapkens, the foreman at the tile factory to which I referred to previously. Lafayette lies in a valley and there is a lot of open country and according to my

estimate there are more than 50 houses under construction. To the northwest is the canal and the Wabas river and to the east the land is hilly. From these hills it is possible to get a beautiful view of the town and a person is able to overview the entire town. The Americans are agile and for the most part happy in their demeanor. They are not frugal nor inclined to stealing for many sleep, as we do, without locking the doors. Some of the goods are left out of doors and very seldom do we hear about theft. However, they are not ashamed to take twice as much as they had previously agreed upon. To the best of my knowledge there are 8 churches and in these, for the most part, teaching is given twice every Sunday (I presume he means to say that 2 services are held in most of the churches H.D.M.). On Sunday the stores are closed and one rarely sees a person on the streets. Also, there are several schools. There are also doctors here and I am told that medical care is bitterly expensive here. We would very much like to have a Preacher and a Doctor who speaks our language, because this is difficult for us. However, as one associates with ones fellow citizens, one learns the language more quickly. They accomplish much of their work by use of machines in order to avoid manual labor. Much is done by using steam, horses and open. I have not seen a windmill, nor have I seen any policemen or process server. Everyone here bakes, brews, buys and sells a license, and J. Bolman says, "Everything is free and open, we are in America!" That he makes this comment doesn't surprise me because he manages well with his 3 children and is also very healthy. Jelle will be the first one who is able to make his way with the use of the English language and he serves often as an interpreter. Frans is still weak. Besides this we are all healthy and that includes W. Jonk. All of us have been plagued, some more, others less, by a fiery rash which we are told is the common lot of an emigrant.

With this I end my letter. Even so, in our conversation we are with you everyday as though you are present with us. This friendship cannot be broken, except by death. Even more, this friendship will really come alive when we in Christ will live together as brothers.

We thank once more all our friends who gave us such a good sendoff and who expressed their desires for blessings upon us. This remains for us a precious memory.

Now, give our greetings to friends and acquaintances.

With cordial greeting--your Son and Brother--S.T. Krap

Krap, S.T.

Lafayette, Indiana - Het Bildt, Friesland

S.T. Krap to father

Lafayette, October 6, 1847

Highly Esteemed Father--

Favorable circumstances prompted me to write you a letter at this time. The newspapers report that there is unrest in Holland. If at any time you don't feel safe with your possessions, I would advise you to come over to us. No doubt you be in a position that you have some left over, and if not, you will be able to make a good living here; you will be able to earn your bread here. Good land is available here for 12 to 15 dollars per acre. Here they plow the land and when this is done they make furrows, as I stated in a previous letter and then every 2 feet apart they place 3 or 4 kernels of corn. With a half bushel of corn they thus are able to plant corn in 8 to 10 acres. The corn is then covered and the field is kept clean with a plow. This corn can be sold; in the field, for 8 to ten dollars per acre. So, it is possible that in two years this land pays for itself. A man is able to cultivate 20 acres. This is Turkish corn. However if one raises vegetables, then the result is quite different. Cornelis Beukma has told me that this past summer the profits from his garden was \$60.00, and this according to my estimate is between 1/2 and 2/3 acre in size. As to this latter, the size of his garden, I don't want to absolutely held to this. I am not able to tell you precisely what the actual yield of the various kind of produce is, but I hope to be able to inform you about this at a later time. The weather here is warmer and the air is drier. Anyone who is afraid of lightning is advised by me not to come to America, because this it does daily, although I don't find it to be troublesome. Everyone walks around here in light summer clothing and some in their naked skin. The ground is good here and even on a hill, in the city, where digging was done for the purpose of building a house, I saw 4 or 5 feet of black ground, even although the hill was stony. They say that the crops are not as abundant as formerly because of the persistent drought. However, the quality is good.

On September 27 the Misters Beukma and Leendert Kingma arrived here. Kingma came to visit me very quickly and since his arrival here has called on me daily. We have made several small trips together and have expressed our mutual appreciation for these trips. As you can well understand, our conversation frequently dwelled on our leaving Holland and our journey here. Kingma declared that he found satisfaction in this friendship. He also expressed

his pleasure in being here and hopes that many more will come, people with "good hands" and who also have some possessions, because the development here is making progress.

The house in which we live, and about which I wrote in my precious letter, we have rented for 5 months. The following year we will also be asked to rent 8 acres of land from the man who owns the house. This will go well, says Beukma, and I also think so (I agree). The one does not stand in the way of the other as is the case in Holland, because there is plenty of land here.

I believe that this is enough at this time and I call myself your Son.

S.T. Krap